

Motion till riksdagen

1989/90:Bo29

av Margareta Winberg m.fl. (s)

med anledning av prop. 1988/89:154 om en
ny regional statlig förvaltning

I propositionen framförs att i den mån det inom den framtida fiskeadministrationen finns en länsanknytning skall den nya länsstyrelsen svara för fiskefrågorna. Enligt förslaget skall regeringen i länsstyrelseinstruktionen fastställa att vissa expertfunktioner – däribland fiske – skall finnas företrädda för att säkra en god och allsidig kompetens vid länsstyrelsen.

Den kommitté som har utvärderat pågående försök med samordnad länsförvaltning i Norrbottens län föreslog i sitt betänkande (SOU 1989:5) att fiskekommittéernas nuvarande verksamhet i framtiden skall inordnas i de nya länsstyrelserna, bl. a. med hänsyn till att fiskefrågorna utgör en viktig faktor för länens utveckling. Fisket har dessutom en rad olika kopplingar till verksamheter som länsstyrelserna och andra statliga länsmyndigheter nu har ansvar för, t. ex. samhällsplanering, naturvård, friluftsliv, mark- och vattenanvändning, glesbygdsutveckling, sysselsättning och turism. Kommittén anser att dessa anknytningar kan utvecklas ytterligare om fiskefrågorna hanteras av de nya länsstyrelserna.

Jordbruksdepartementet tillsatte i december 1988 en utredning med uppgift att se över prisregleringen på fisk och den statliga fiskadministrationen, inkl. fiskekommittéerna. I direktiven angavs bl. a. att utredningen skulle beakta överväganden av den kommitté som haft uppdrag att utvärdera försöksverksamheten med samordnad länsförvaltning i Norrbottens län. Utredningsmannen föreslår i betänkande SOU 1989:56 en ny organisation av den statliga fiskeförvaltningen som innebär en kommunalisering av vissa uppgifter och en överföring av myndighetsutövning och stödfrågor till fiskeristyrelsen centralt. Enligt förslaget skall fiskekommittéerna avvecklas. Statskontoret – som utfört organisationsöversynen för utredningsmannen – har däremot föreslagit att fiskekommittéerna skall inordnas i länsstyrelserna.

Enligt instruktionen verkställer fiskekommittéerna i dag samhällets politik för yrkesfisket, vattenbruket, fritidsfisket och fiskevården. Ansvarsområdet omfattar 3 500 fiskeföretag, 2 000 vattenbruksföretag, 2 500 fiskevårdsorganisationer och ca 2 miljoner fritidsfiskare.

Fiskekommittéerna fullgör fiskeriverkets myndighetsfunktioner på länsnivå och svarar för att de resurser som satsas på regional utveckling av fiske och fiskevård nyttjas på bästa möjliga sätt. Kommittéerna samordnar de övergripande, centrala bedömningarna med regionala och lokala intressen. En så-

dan samordning är nödvändig speciellt vad gäller fiskevårdsarbetet som utgör grunden för allt fiske.

Fisket i norrlandslänen har traditionellt varit viktigt, och dess betydelse har kraftigt accentuerats under senare år främst för att skapa sysselsättning i glesbygdsområden. Tillgången på vatten av god kvalitet är mycket stor. Produktionen av fisk är unik – lax, öring, röding – i såväl ett nationellt som internationellt perspektiv. Turismen har stor betydelse för regionens överlevnad. Tillgången på attraktiva fiskarter utgör en motor i sommarturismen. Bara i Jämtlands län omsätter fisketurismen ca 150 milj. kr. I dag drivs i fiskenämndernas regi ett stort antal projekt som syftar till att utveckla turistfisket i norrlandsregionen.

Yrkesfisket i kust- och inlandsområden liksom en växande vattenbruksnäring utgör viktiga områden där fiskenämnderna i samverkan med andra myndigheter skapar sysselsättning i glesbygd. Under senare år finns en rad exempel där fiske och vattenbruk kunnat kombineras med småskalig turistverksamhet. Fisket är således en viktig ingrediens i en meny som ger hela Norrland förutsättningar att leva.

Fiskenämndernas länsorganisation är sedan många år väl inarbetad och har god kunskap om länens fiske och fiskevatten samt en etablerad samverkan med andra länsmyndigheter, kommuner och fiskeorganisationer. Nämnderna är enligt vår uppfattning effektiva och billiga för samhället med tanke på det värdefulla arbete som uträttas. I dag finns ett utvecklat system där fiskeristyrelsen verkar genom fiskenämnderna inom fastställda målområden och en välutbyggd decentralisering av beslutsfattandet. Vi anser att fiskenämndernas kompetens och lokalkunskap behövs fortsättningsvis på länsnivå.

Många kommuner samverkar i dag med fiskenämnderna i ärenden som rör t.ex. kalkning av sjöar, turistfrågor osv. Kommunerna saknar egen kompetens på fiskets område. Ett ökat kommunalt engagemang för fisket är angeläget. En sådan utveckling förutsätter att det i framtiden finns en länsanknuten fiskeadministration med erforderlig kompetens för samordnings- och planeringsuppgifter samt med uppgift att i samverkan med kommunerna utveckla fisket.

Vi vill betona vikten av att den nya fiskeradministrationen organiseras så att verksamheten decentraliseras och effektiviseras.

Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om den regionala organisationen av fiskefrågorna.

Stockholm den 4 oktober 1989

Margareta Winberg (s)

Bo Holmberg (s)

Eivor Husing (s)

Åke Selberg (s)